

[Grethe Philip]

en ung mor, der forlader hospitalet med et lille, for tidligt født og meget sart barn. Man har indtryk af, at hun egentlig står temmelig hjælpeløs. Hun ved ikke så meget om, hvilke opgaver der venter hende, hun har ingen støtte, hverken fra faderen eller fra familien. Jeg synes, at bogen må efterlade det indtryk, at her har vi et eksempel på sådan en ung kvinde, som samfundet burde hjælpe. Det er en af de ting, jeg sætter meget, meget højt på listen.

Så har vi tidligere drøftet de medhjælpende hustruers stilling. Jeg har i forbindelse med et andet lovforslag sagt, at i det radikale venstre mener vi, at reglerne for de medhjælpende hustruer bør ændres, således at de i stedet for de nuværende 4 uger har ret til 14 ugers barselhvile ligesom andre kvinder. En meget, meget stor del af disse kvinder har nøjagtigt det samme behov for barselhvile og for, at barselhvileperioden er lige så lang som for kvinder, der arbejder som lønmodtagere.

Jeg mener også, at vi meget hurtigt burde have bedre regler ind, når der er sygdom blandt børn. Jeg kan se, hvordan der for de unge familier opstår den særlig pressede situation, når barnet bliver sygt. Der behøver ikke at være tale om noget handicap eller noget særlig alvorligt, men i samme øjeblik barnet bliver sygt, er familien ude i en meget vanskelig situation, hvis begge forældre er udearbejdende.

Jeg er klar over, at meget af dette kunne løses fra organisationernes side, og vi ved også, at det indgår i nogle overenskomster, at én af forældrene har ret til frihed fra arbejdet på barnets første sygedag. Men jeg synes, vi skulle tage den problemstilling med, når vi i det hele taget taler om at støtte familier med små børn.

Medens jeg er inde på spørgsmålet om organisationernes indsats, kunne man måske også her fra folketingset appellere mere til organisationerne om i deres overenskomster at få aftaler ind om, at kvinden efter en fødsel fik muligheder for at gå på deltid. Også det ville hjælpe mange kvinder. Dermed siges jo ikke, at de vedvarende skulle være på deltid; kan de orke mere, så lad dem gå på heltid. Det skal vi ikke træffe bestemmelse om her, men de skal have en mulighed for i den første tid efter fødslen, når barselhvile-

perioden er udløbet, at kunne starte på deltid af kortere eller længere varighed.

Jeg synes også, – en ting, jeg vil nævne her – at vi meget hurtigt burde forbedre de regler, vi har, hvor der sker adoption af et lille barn. Når et ægtepar eller en enlig – der er jo også mulighed for en enlig – adopterer et ganske lille barn, er der nøjagtigt det samme behov for, at en af forældrene kan være hjemme hos barnet, som der er, når et barn er blevet født. Jeg synes kort sagt, at vi skal forbedre disse regler, i hvert fald når det drejer sig om et ganske lille barn, der bliver adopteret, så at de bliver sidestillet med de regler, der gælder ved en fødsel.

Socialministeren har sagt, at en hel del af disse problemer drøftes i børnekommissionen, og at vi må afvente dens resultater. Nu er jeg vidende om, at i hvert fald nogle af problemerne – jeg tænker særlig på barselhvileproblemet – meget hurtigt, i løbet af få måneder, vil være færdigbehandlet af børnekommissionen. Det vil sige, at vi kan få resultatet af dens overvejelser frem i denne samling. Jeg er så optimistisk at tro, at vi ved en grundig drøftelse i socialudvalget allerede i denne samling kan vedtage visse forbedringer. Det er mit indtryk, at vi alle sammen er klar over, at vi ikke kan lade det gå videre, som det er nu. Lad os komme i gang med noget, og lad os lægge en plan med successive forbedringer.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Som der er sagt tidligere, har hele debatten i dag drejet sig om familien, om børnene. Kristeligt folkepartis stilling er vel både kendt og helt klar. Det er ikke bare de sidste to år, men helt fra partiets start, at familien har været noget centralt og noget vigtigt for os, og vi kan da kun glæde os over, at så mange partier efterhånden indser, at det er vigtigt og noget, der har virkelig betydning for vort land.

Men så konstaterer vi, at vi er uenige. Det er klart, for det afhænger helt af, hvilke mål vi har for vort samfund. Det fremgår af debatten i dag, at der er nogle, der ønsker, at begge forældre skal være udearbejdende. Det er endda også sagt ret klart, at man kun har samfundsværdi, hvis man arbejder uden for hjemmet. Kristeligt folkeparti ønsker ikke, heller ikke med disse forslag, at kvinderne